

Retten til Livs Årsmøde 2026

Formandsberetning af Kristoffer Dahl

Hvad vil 2025 blive husket for?

Måske 1. juni 2025, hvor Abortgrænsen hævedes fra 12. uge til 18. uge.

Måske 4. december 2025, hvor fri abort blev indført på Færøerne.

Måske de over 1 million underskrifter i EU's borgerinitiativ "My Voice My Choice", som blev brugt som undskyldning for, at man nu må bruge EU-midler til udsatte familier på at finansiere abortturisme.

Mildest talt så har 2025 været en af den slags år, hvor man kunne have mest lyst til at græde imens, mange på Christiansborg holder skåltaler.

Jeg bed mærke i noget af det sundhedsminister Magnus Heunicke sagde om hævelsen af abortgrænsen: "Mens kvinders grundlæggende rettigheder til egen krop og egen sundhed er under pres i mange lande verden over, går vi i Danmark den modsatte vej. Vi styrker den helt grundlæggende rettighed, som fri abort er i vores samfund."

Mærkeligt! Læg mærke til at Heunicke ikke begrundet lovændringen med et egentligt behov i Danmark. Eller med et behov i moralen.

Nej.

Det er bare en modtendens.

Et sært forsøg på at få tingene ind i den rette balance i hans optik. Når andre presser imod, så må vi hæve og styrke noget som i forvejen er en grundlæggende rettighed i Danmark.

Lad os komme ham lidt i møde. For også i 2025 fandtes der stadig lande hvor abort er ulovligt. Og tilbage i 2022 omstødte USA det juridiske makværk af en højesteretsdom som Roe V. Wade var, hvilket har ændret spillepladen i abortspørgsmålet i USA. Og der er rygter derude online, som fortæller om de yngre generationers mødes af Pro-life-indhold. Der skabes nye perspektiver på abortens selvfølghed. Der er ikke et flertal blandt unge, som er blevet pro-life. Men måske er der flere end man skulle tro, der stiller spørgsmålstejn ved, om aborten er så entydigt god, at man bør skåle for den. Ser Heunicke et fundament der smuldrer langsomt? Måske. Jeg håber det.

Men bare fordi en holdning Heunicke ikke bryder sig om, har vind i sejlene, er det så et argument for at skrue op for en holdning derhjemme?

Nogle vil mere grøn energi. Bør dem der ikke vil, så insistere på at fyre med **mere** kul og olie?

Nogle vil indføre en maks grænse på 14 elever i de små klasser. Bør dem der ikke vil, så insistere på **flere** elever i klasserne? måske op til 40!

Og nogle vil afskaffe vores kødproduktion i Danmark. Bør modstandere så **insistere på flere** svinefarme?

Det er helt irrationelt. Især fordi dem som støtter hævelsen af abortgrænsen, burde kunne svare på et simpelt spørgsmål: Hvorfor er der overhovedet en abortgrænse? Siden det nu er så fundamental en rettighed? Hvorfor ikke lade der være adgang til abort helt til inden fødslen, hvis det handler om kvindens ret til selv at bestemme?

Ja, hvorfor, Hr. Heunicke, har I dog begrænset kvindens ret til egen krop til 18. uge? Hvad bilder i jer ind! Har I ikke set at der er folk derude, som dem i Retten til Liv, der ønsker en grænse på 0. Skru op, skru op, skru op!

Her ville Heunicke kunne henvise til etisk råds udtalelser om hvorfor man lige har valgt 18. uge.

De har sagt: "At en 18-ugers grænse stadig efterlader en betydelig margin til levedygtighedstidspunktet omkring uge 22, som ifølge rådsmedlemmerne er af etisk relevans."

Hvortil man kunne fristes til at svare, at selvsamme etiske råd også har skrevet om netop den overvejelse:

"Det er [fx] uklart, hvorfor fosterets evne til at overleve uden for livmoderen ændrer dets etiske status radikalt".

Rationalet er ikke på plads. Så måske handler det om noget andet.

Måske vurderer man at det har signalværdi overfor vælgerne. En letkøbt sejr, man lige hurtigt kan tage med sig. Lidt signalpolitik, som vel ikke ændrer særligt meget, men som principielt ser godt ud.

Principielt kan man slå det her ihjel i Danmark

Uge 17 er det her.

Politiske point kan godt føre mennesker til at stemme for andre menneskers umenneskeliggørelse. Det har vi fået bekræftet i 2025.

Samtidig frygter jeg også at der ligger noget dybere. Et mørkt behov for at fortrænge lys, når man selv lever i mørket. Et åndeligt behov for at kalde lyset mørke og mørket for lys. Jeg tror det er det som sker, når Magnus Heunicke taler ned om det at folk vil beskytte den lille fyr der (peger på billedet), og han så er nødt til at skåle over, at de har taget hans ret til livet.

Vi skal kendes på vores frugter. Det vi skaber med vores hænder, hjerner og hjerter. Det vi bygger. Det vi ødelægger.

Og derfor er det vigtigt at Retten til Liv stadig er her. For tænk hvis kirken i Danmarks frugt var stilhed. Passivitet. Ligeegyldighed.

Hvor andre bryder ned, så er vi nødt til at bygge op, tale sandhed og elske de mennesker, som bliver ofre for politiske point og åndelig modreaktion. Tænk sig vi lever i en tid, hvor nogle føler behov for at mod reagere? 😊 Måske forandringerne kan komme, på baggrund af det vi gjorde i 2025 – for vi har ikke siddet på den lade side.

Måske det nye valg her i 2026 på Færøerne fører til den hurtige afskaffelse af abort igen.

Måske vores ungdomssekretærer indsats i 2025 på SoMe og iblandt andre unge, kan styrke den her tendens til at abort ikke tages for givet. Så fundamentet langsomt smuldrer, som en Heunicke lader til at frygte.

Måske abortlinien med de nye grænser får bedre tid til at nå flere som er i tvivl. Måske dens flotte nye hjemmeside, som I virkelig bør gå ind at se, som blev lavet i 2025, kommer lige til rette tid.

Måske vores ansatte og medlemmer med deres mange indsatser kan få lov til at stå frem og kalde mørket for mørke, og pege på lyset. Det var i hvert fald det vi gjorde i 2025, modstanden til trods, og vi bliver ved.

Og hvordan kan vi blive ved?

Jeg tror livets Gud virker og kalder i Retten til Liv.

Selv har jeg fået lov at opleve, hvordan der hver gang vi beder om hjælp til at løfte arbejdet, er fundet vilje til det iblandt vores medlemmer. Tak for forøgede gaver i 2025, og også her i starten af 2026, hvor vi har ringet rundt, og fået gode snakke med medlemmerne.

Desuden har vi set noget udskiftning i medarbejderflokket, som vi kommer ind på senere, men hvor vi bare igen igen får bekræftet, at når vi beder Gud om at sende os hænder til at bære med, så gør han det. Og vi glæder os til at se hvad Gud ellers har af nye allierede til de ufødtes forsvar beredt for os. Det kommer vi ind på senere.

Lige en lidt personlig bemærkning til vores ansatte. Jeg kan nogle gange undres over, hvordan I kan blive ved, så længe og så godt som I gør? Og det gælder jer alle, tidligere som nuværende. Jer der står så tæt på kulden og mørket i kampen imod abort. At I overhovedet siger ja, og at I så bliver. Hvis nogen spørger mig, hvordan ser troskæmper ud, så træder billedet af Retten til Livs medarbejderflok frem for mit indre blik. Måske er det derfor jeg stort set altid drager glad fra bestyrelsesmøder med jer. Og måske er det især derfor jeg altid kommer fra årsmøderne i Retten til Liv, dybt dybt taknemmelig.

Med mørket og lyset sådant tegnet op: Velkommen til årsmødet 2026 i Retten til Liv.